

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΜΟΝΤΕΣ ΠΕΝΙΑ ΧΟΥΑΝ ΓΚΟΜΕΘ-ΧΟΥΡΑΔΟ

ΑΜΑΝΤΑ ΜΠΛΑΚ

ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1

Είμαι δεκατριών ετών και αύριο έχω διαγώνισμα στην Κοινωνιολογία για το οποίο δεν έχω ιδέα. Αλλά αυτή δεν είναι η μεγαλύτερη ανησυχία μου.

Πριν από το τέλος της εβδομάδας, η τράπεζα θα διώξει τη θεία Πάουλα και εμένα από την Έπαυλη Μπλακ. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη ανησυχία μου μέχρι πριν από τρία δευτερόλεπτα.

Το σκοινί με το οποίο κατέβαινα από τον εκατόν ογδοηκοστό όροφο του Πύργου Νταγόν (Πλατεία Νταγόν 1) κόπηκε.

Αυτή τη στιγμή πέφτω από ύψος τετρακοσίων εβδομήντα επτά μέτρων, με ταχύτητα περίπου πενήντα πέντε μέτρων ανά δευτερόλεπτο.

Υπολογίζω ότι σε περίπου λιγότερο από εννέα δευτερόλεπτα θα χτυπήσω στο έδαφος.

Ούτε αυτή είναι η μεγαλύτερη ανησυχία μου.

Η μεγαλύτερη ανησυχία μου είναι ότι αυτός που έκοψε το σκοινί είναι ο καλύτερός μου φίλος.

Ή τουλάχιστον εγώ νόμιζα πως ήταν.

2

Το όνομά μου είναι Αμάντα Μπλακ και η ιστορία μου αρχίζει μια μέρα πριν από λίγο καιρό.

Η ζωή μου εκείνη την περίοδο ήταν... Δεν ξέρω πώς να το πω για να ακουστεί πιο ωραία... Τέλος πάντων, θα σου τα διηγηθώ όλα κι εσύ μπορείς να συμπληρώσεις τα κενά.

Ζούσα σε ένα διαμέρισμα ενός δωματίου με τη θεία μου την Πάουλα. Στην πραγματικότητα είναι αδελφή της γιαγιάς μου, αλλά τη φωνάζω θεία. Η αγάπη της μπορεί να γίνει ασφυκτική, αλλά, ακόμα κι έτσι, νιώθω ευγνωμοσύνη που την έχω. Με πήρε να ζήσω μαζί της όταν ήμουν μωρό. Οι γονείς μου πέθαναν λίγο μετά τη γέννησή μου. Δεν έχω καμία ανάμνηση από αυτούς. Η θεία Πάουλα είναι η μοναδική οικογένεια που έχω.

Το διαμέρισμά μας ήταν μικροσκοπικό, ίσα ίσα ένα δωματιάκι, και έπρεπε να μοιραζόμαστε το μπάνιο με τον σπιτονοικοκύρη μας, ο οποίος ήταν επίσης ιδιοκτήτης του μεξικάνικου εστιατορίου ακριβώς κάτω από το διαμέρισμά μας, στο κτίριο στο οποίο ζούσαμε, ένα ετοιμόρροπο κτίριο σε μία από τις χειρότερες γειτονιές της πόλης. Ο

σπιτονοικοκύρης δεν εργαζόταν πλέον στο εστιατόριο, το διεύθυνε ένας από τους γιους του. Εκείνος περνούσε από το εστιατόριο μόνο για να φάει. Ο άνθρωπος λάτρευε το μεξικάνικο φαγητό. «Λάτρευε» = «Δεν έτρωγε τίποτε άλλο». Και όσο πιο πικάντικο τόσο το καλύτερο, τρελαινόταν για πικάντικο.

Χιλιάδες τόνους πικάντικου.

Έπρεπε να σηκωθεί προτού χαράξει για να πάω στο μπάνιο, επειδή ο ιδιοκτήτης ξυπνούσε πολύ νωρίς. Αν έχανα τον αγώνα, το μπάνιο μετατρέποταν σε ζώνη καταστροφής. Θα έπρεπε να μπει σε καραντίνα, να σημάνει συναγερμός βιολογικού πολέμου. Θα χρειαζόμουν μανταλάκι για τη μύτη για να μπω σε αυτή τη ζούγκλα μπόχας, αλλιώς θα έπρεπε να περιμένω έναν δυσάρεστο θάνατο από ασφυξία.

Ωστόσο, η ζωή μου επρόκειτο να αλλάξει.

Και δεν ξέρεις πώς.

Διάβαζα για το σχολείο μέσα σε έναν αγωγό εξαερισμού στον ημιώροφο. Γιατί διάβαζα μέσα σε έναν αγωγό εξαερισμού;

Θα φτάσουμε και σε αυτό. Προς το παρόν, αρκεί να ξέρεις ότι συνήθως κρυβόμουν εκεί για να μη με δει ο σπιτονοικοκύρης. Ο τύπος μάς έψαχνε πάντα, τη θεία μου και εμένα, για να ζητήσει το ενοίκιο που καθυστερούσαμε.

Δεν είχαμε πολλά χρήματα. Ή μάλλον, δεν είχαμε ΚΑΘΟΛΟΥ χρήματα. Αυτά που έβγαζε η θεία μου ίσα που μας έφταναν για να φάμε.

Κάποιος πέρασε μπροστά από τον αεραγωγό. Άκουσα τα βήματά του που απομακρύνονταν και συνέχιζαν να ανεβαίνουν. Όχι για πολύ, γιατί σταμάτησαν όταν έφτασαν στον πρώτο όροφο, εκεί όπου ζούσαμε μόνο ο σπιτονοικοκύρης, η θεία Πάουλα κι εγώ. Μου φάνηκε πολύ παράξενο, γιατί δεν είχαμε ποτέ επισκέψεις. Εκείνος, γιατί ήταν ένας μάλλον δυσάρεστος άνθρωπος· εμείς, γιατί δεν γνωρίζαμε κανέναν, ούτε είχαμε άλλους συγγενείς.

Ντινγκ ντογκ.

Ντινγκ ντογκ.

Λίγα βήματα. Κι άλλο ένα κουδούνισμα.

ΝΤΡΡΡΡΡΡΡΙΙΙΙΙΙΝΓΚ.

Αμέσως, η τραχιά φωνή του σπιτονοικοκύρη ακούστηκε από την πόρτα.

«Έρχομαι, έρχομαι. Λίγη υπομονή». Η τελευταία φράση ακούστηκε πιο δυνατά και υπέθεσα ότι αυτό οφειλόταν στο ότι είχε ήδη ανοίξει στον μυστηριώδη επισκέπτη. «Τι θέλετε;»

«Έχω ένα πολύ σημαντικό μήνυμα για την Αμάντα Μπλακ». Η φωνή ήταν ήρεμη και είχε μια ευγένεια. «Ξέρετε αν είναι σπίτι; Χτύπησα, αλλά δεν μου άνοιξε κανένας».

«Δεν ξέρω, δεν είμαι ο πορτιέρης τους, μπορείτε να το δώσετε σ' εμένα αν θέλετε» απάντησε ο σπιτονοικοκύρης γρυλίζοντας.

«Αυτό είναι αδύνατον, κύριε, είναι ένα μήνυμα που μπορώ να παραδώσω μόνο στη δεσποινίδα Μπλακ. Σας είπα ήδη πως είναι ένα πολύ σημαντικό μήνυμα».

«Μα πώς γίνεται να έχει αυτή η πιτσιρίκα ένα τόσο σημαντικό μήνυμα; Αυτή και η θεία της δεν είναι τίποτε άλλο παρά δύο γυναίκες που πεθαίνουν από την πείνα και μου χρωστάνε νοίκια πολλών μηνών. Δώστε το μου και δρόμο!»

«Λυπάμαι, κύριε, έχουμε αυτό το μήνυμα εδώ και δεκατρία χρόνια. Μας ανατέθηκε η αποστολή να το παραδώσουμε αποκλειστικά και μόνο σε αυτήν. Θα επιστρέψω μίαν άλλη στιγμή. Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας, κύριε».

«Πηγαίνετε στο...» Την τελευταία λέξη την έπνιξε το κοπάνημα της πόρτας.

Τα βήματα άρχισαν να πλησιάζουν και πάλι προς τον αεραγωγό στον οποίο βρισκόμουν, για να απομακρυνθούν στη συνέχεια προς την πόρτα εισόδου του κτιρίου. Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα ο σπιτονοικοκύρης βγήκε από το διαμέρισμά του, κλείδωσε την πόρτα και κατέβηκε τις σκάλες, περνώντας εν αγνοία του και μπροστά από την κρυσώνα μου. Μόλις έφτασε κάτω, σταμάτησε για να μιλήσει με έναν γείτονα.

ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Τα νεύρα μου εν τω μεταξύ ήταν τσατάλια.

Έπρεπε να προλάβω τον κούριερ!

Έπρεπε να μάθω τι έλεγε εκείνο το μήνυμα, ποιος το έστειλε και γιατί ήταν τόσο σημαντικό (πολύ σημαντικό)!

Αλλά πώς θα έβγαينا από κει χωρίς να με δει ο σπιτονοικοκύρης; Αν με έβλεπε, θα μου ζητούσε το νοίκι και δεν υπήρχε τρόπος να τον πληρώσουμε.

Ξαφνικά μου ήρθε μια ιδέα.

Η ζωή της χαρισματικής Αμάντα Μπλακ ανατρέπεται στα δέκατα τρίτα γενέθλιά της. Από τότε αφιερώνεται στη διατήρηση ισορροπίας μεταξύ των δυνάμεων του καλού και του κακού. Αν είστε έτοιμοι να ζήσετε μια μεγάλη περιπέτεια που συνδυάζει το μυστήριο με τη δράση, διαβάστε οπωσδήποτε την Αμάντα Μπλακ!

«ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΧΗ ΣΟΥ»

Την ημέρα των δέκατων τρίτων γενεθλίων της η Αμάντα Μπλακ λαμβάνει ένα μυστηριώδες γράμμα που της αλλάζει τη ζωή.

Ενώ η Αμάντα και η θεία της η Πάουλα ζούσαν σχεδόν μέσα στη μιζέρια, μετακομίζουν σε μια γιγαντιαία, δαιδαλώδη έπαυλη που ανήκει στην οικογένεια Μπλακ εδώ και γενιές. Και σαν να μην έφτανε αυτό, η Αμάντα αρχίζει να εμφανίζει ικανότητες που δεν είχε καν υποψιαστεί και ανακαλύπτει ότι πρέπει να αναλάβει μια συναρπαστική, μυστική αλλά και επικίνδυνη οικογενειακή κληρονομιά, για την οποία θα ξεκινήσει να εκπαιδεύεται αμέσως.

Θα μπορέσει η Αμάντα να ανταποκριθεί σε αυτές τις προσδοκίες και να διαφυλάξει αυτό που οι γονείς της αγωνίστηκαν να προστατεύσουν;

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 800.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

www.minoas.gr

8+